

Становище на Европейския икономически и социален комитет относно „Съобщение от Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — Нова стратегия на ЕС за горите: за горите и сектора на горското стопанство“

COM(2013) 659 final

(2014/C 451/21)

Докладчик: г-н SEPPO KALLIO

Съдокладчик: г-н Brendan Burns

На 20 септември 2013 г. Европейската комисия реши, в съответствие с член 304 от Договора за функционирането на Европейския съюз, да се консултира с Европейския икономически и социален комитет относно

„Съобщение от Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — Нова стратегия на ЕС за горите: за горите и сектора на горското стопанство“

COM(2013) 659 final.

Специализирана секция „Земеделие, развитие на селските райони, околна среда“, на която беше възложено да подготви работата на Комитета по този въпрос, прие своето становище на 19 юни 2014 г.

На 500-ата си пленарна сесия, проведена на 9 и 10 юли 2014 г. (заседание от 10 юли), Европейският икономически и социален комитет прие настоящото становище със 111 гласа „за“ и 5 гласа „въздържал се“.

1. Заключение и препоръки

1.1 ЕИСК приветства новата стратегия на ЕС за горите и двата придружаващи я работни документа на службите на Комисията. Новата стратегия е изключително необходима, имайки предвид, че нарастват натискът върху горите и заплахите за тях, както и че съществуват множество секторни политики на ЕС и свързани с тях правила, които имат отражение върху горското стопанство и горите. Ето защо ЕИСК настоятелно приканва Комисията и държавите членки да гарантират ефективно и ефикасно изпълнение на стратегията.

1.2 В този контекст Комитетът припомня на Комисията, че в Договора за функционирането на Европейския съюз няма специфични разпоредби за обща политика на ЕС в областта на горите и че контролът върху политиките за горите би следвало да продължи да бъде в ръцете на държавите членки.

1.3 Комитетът подкрепя цялостния и балансиран подход между трите стълба на устойчивост (икономическа, екологична и социална), обособени в трите основни раздела в стратегията на ЕС за горите, разделени от своя страна на общо осем приоритета. ЕИСК е убеден, че стратегическите насоки, предоставени за всеки от осемте приоритета, би трябвало да се използват, за да се осигури бързото изпълнение на стратегията.

1.4 Като се има предвид голямото значение на горите за развитието на селските райони и с оглед на това да се постигнат заложените в стратегията цели, ЕИСК призовава в програмите за развитие на селските райони да бъдат включени мерки, свързани с горското стопанство, както и да се оказва подкрепа за тези мерки, за да се осигури по-пълно усвояване на наличното финансиране.

1.5 В отговор на нарастващите нужди на работната сила поради повишената степен на механизация по цялата верига на стойността в сектора на горското стопанство и в отговор на предизвикателствата, породени от променящите се климат и околна среда, ЕИСК подчертава необходимостта от насърчаване на образованието, обучението и трансфера на знания на всички нива в сектора на горското стопанство. В този контекст Комитетът също така призовава Комисията и държавите членки да насърчават научните изследвания за повишаване на потенциала за заетост и подобряване на условията на труд в този сектор.

1.6 ЕИСК е убеден, че дискусиата относно критериите за устойчиво управление на горите, независимо от крайната употреба на дървесината, би следвало да се основава на общопризнати и общоприети критерии и показатели, формулирани по време на процеса, предприет от „FOREST EUROPE“⁽¹⁾, както и да отчита характерните особености на държавите членки и съществуващите системи и законодателство в областта на горите.

1.7 По отношение на принципите за приоритизиране на използването на дървесина Комитетът отхвърля всякакви правила със задължителна правна сила и подкрепя отворения пазарно-ориентиран подход и свободата на пазарните участници.

1.8 В отговор на предизвикателствата, породени от изменението на климата, ЕИСК насърчава държавите членки да си сътрудничат през границите и подкрепя призивите европейските гори да станат по-приспособими и издръжливи, включително чрез противопожарна охрана и други адаптивни мерки за защита от природните опасности. Би трябвало да се положат съсредоточено подходящи усилия относно издръжливостта и многофункционалността на горите.

1.9 ЕИСК подкрепя използването на планове за управление на горите, но подчертава, че те би трябвало да продължават да се използват на доброволни начала и да бъдат обособени отделно от плановете за управление по „Натура 2000“, за да се избягват ненужни разходи и бюрокрация.

1.10 Наличието на подобрена база от знания е от ключово значение за разбирането на множеството предизвикателства, пред които е изправен секторът на горското стопанство. Ето защо ЕИСК счита за необходимо да се работи за хармонизиране на данните, за по-ефективно споделяне на информация и за прозрачност, като същевременно се зачитат правата на собственост.

1.11 ЕИСК подкрепя популяризирането на дървесината и другите горски материали, включително корка, като битова, устойчива, възобновяема, благоприятна за климата и околната среда суровина и е убеден, че секторът на горското стопанство трябва да играе ключова роля за успеха на бъдещата биоикономика.

1.12 С цел повишаване на конкурентоспособността на сектора на горското стопанство, ЕИСК подчертава колко е важно да се оползотворят максимално настоящите и бъдещите възможности за финансиране в подкрепа на научните изследвания и иновациите, и подчертава ролята на инициативи като Европейското партньорство за иновации (ЕПИ)⁽²⁾ и Публично-частното партньорство (ПЧП) за промишлените отрасли на биологична основа⁽³⁾.

1.13 Като се имат предвид големият потенциал и множеството ползи от употребата на дървесна биомаса за постигането на екологична икономика, ЕИСК насърчава Комисията и държавите членки енергично да търсят начини да насърчават активното управление на горите и подобреното използване на дървесината с оглед на постигането на целите за 2020 г.⁽⁴⁾, като същевременно зачитат пределите на устойчивостта.

1.14 Комитетът призовава Комисията и държавите членки да повишат усилията за оценка на екосистемните услуги и да насърчат развитието на пазар за тях. Държавите членки би трябвало да предприемат координирани действия и да създадат компенсаторни механизми в отговор на съществуващите пазарни неудачи.

1.15 Ще е нужна силна координация и комуникация с всички заинтересовани групи за успешното развитие на стратегията на ЕС за горите и за последващи действия във връзка с нея. Ето защо ЕИСК подчертава колко е важно да се осигури и повиши участието на заинтересованите страни, което ще наложи укрепване на съответните групи за граждански диалог, каквато е например Съвещателната група по горите. Следва да се обмисли и създаването на ad hoc групи, включващи представители на ЕИСК и КР.

1.16 ЕИСК настоятелно приканва Комисията, държавите — членки на ЕС и всички други участници, да подновят преговорите с оглед накрая да постигнат консенсус относно правнообвързващо споразумение за горите в Европа. Заедно със стратегията на ЕС за горите такова споразумение би представлявало ключов инструмент за укрепване на сектора на горското стопанство като цяло. Ясните определения и количествени цели за устойчиво управление на горите на обшоевропейско равнище биха имали въздействие и в световен план.

⁽¹⁾ FOREST EUROPE — Междуправителствен комитет за преговори относно правнообвързващо споразумение за горите в Европа; вж. също така <http://www.forestnegotiations.org/>.

⁽²⁾ Следните ЕПИ са от значение за горското стопанство и горите:
ЕПИ „Селскостопанска производителност и устойчивост“: http://ec.europa.eu/agriculture/eip/index_en.htm;
ЕПИ в областта на суровините: <https://ec.europa.eu/eip/raw-materials/en>;
ЕПИ в областта на водите: <http://ec.europa.eu/environment/water/innovationpartnership/>.

⁽³⁾ Позоваване на <http://biconsortium.eu/>.

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/europe2020/targets/eu-targets/>.

1.17 Накрая, ЕИСК ще проследи и ще се ангажира с всички текущи и предстоящи инициативи, основани на стратегията на ЕС за горите или на други сродни документи, включително работни документи на службите на Комисията.

2. Въведение

2.1 Горите и другите залесени площи представляват над 40 % от сухоземната площ в Европа и безспорно имат изключително голямо значение. Между регионите се срещат големи различия по отношение на ресурсите, структурата, управлението и използването на горите. Като цяло европейското горско покритие е във възходяща тенденция и бележи повишение от близо 0,4 % годишно през последните десетилетия, а ситуацията във връзка с растящия запас от дървесина също е положителна, като едва около 60–70 % от годишния прираст се изсичат. Около 60 % от горските масиви са в частни ръце, докато останалата част е публична собственост.

2.2 В целия ЕС и особено в регионите с големи горски площи се обръща голямо внимание на многофункционалността, тъй като горите обслужват социални, екологични и икономически цели. Те осигуряват местообитание за животни и растения и играят важна роля за смекчаване на последиците от изменението на климата и за осигуряване на други свързани с екосистемата услуги, включително лов, горски плодове или здравеопазване, отдих и туризъм. Горите са важни и от социално-икономическа гледна точка, но това често се подценява. Горското стопанство и свързаните с него промишлени сектори осигуряват работни места на повече от три милиона души и са жизненоважни за благосъстоянието и заетостта на селските райони.

2.3 Устойчивото стопанисване на горите не е нова идея. Понятието за устойчиво управление възниква в сектора на горското стопанство преди 300 години; оттогава този подход за отговорно управление е в непрекъснато развитие и постепенно се налага във всички икономически сектори. Основното определение на устойчиво управление на горите, посочено в Резолюцията от Хелзинки от 1993 г. от Министерската конференция по опазване на горите в Европа, е ключов момент в този процес и поставя принципа за устойчивост в глобален контекст.

2.4 Европейският съюз има стратегия за сектора на горското стопанство от 15 години. Въз основа на резолюция на Европейския парламент ⁽⁵⁾, през 1998 г. Европейската комисия публикува съобщение ⁽⁶⁾ в изпълнение на тази политическа насока.

2.5 По искане на Съвета ⁽⁷⁾ през пролетта на 2005 г. Комисията публикува доклад за изпълнението на стратегията за горите ⁽⁸⁾, който след това беше допълнен от разработването на план за действие на ЕС за горите, обхващащ петгодишен период от 2007 г. до 2011 г. ⁽⁹⁾.

2.6 Последващата оценка на плана за действие (който послужи като средство за изпълнение на стратегията за горите от 1998 г.) беше изготвена успоредно с провеждането на Международната година на горите през 2011 г.

2.7 Макар и в Договора за функционирането на Европейския съюз да няма изрични разпоредби за обща политика на ЕС в областта на горите, много секторни политики и свързаните с тях правила, например относно енергийните доставки или екологичните и климатичните въпроси, фактически водят до разработване на обща политика на ЕС в областта на горите. Европейската комисия публикува съобщението си за нова стратегия на ЕС за горите на 20 септември 2013 г. в отговор на непрекъснато нарастващите и понякога конфликтни предизвикателства, пред които са изправени горите и секторът на горското стопанство, както и в отговор на необходимостта от по-съгласувана и последователна политика.

⁽⁵⁾ ОВ С 55, 24.2.1997 г., стр. 22.

⁽⁶⁾ СОМ(1998) 649 final, 18.11.1998 г.

⁽⁷⁾ Резолюция на Съвета, ОВ С 56, 26.2.1999 г., стр. 1, и Заключение на Съвета относно план за действие на ЕС за горите, 2662-ро заседание на Съвета по селско стопанство и рибарство, 30 и 31 май 2005 г.

⁽⁸⁾ СОМ(2005) 84 final, 10.3.2005 г.

⁽⁹⁾ СОМ(2006) 302 final, 15.6.2006 г.

3. Основно съдържание на новата стратегия за горите

3.1 Основният документ на Комисията се съпътства от два допълнителни, по-подробни работни документа на службите на Комисията, като първият е насочен към процеса, анализа и предложените в стратегията по-нататъшни действия, а вторият дава подробни сведения за промишлените сектори на ЕС, свързани с горското стопанство, като например дървообработването, производството на мебели, производството на целулоза и хартия и на изделия от тях, както и печатната дейност⁽¹⁰⁾. Като се има предвид допълващият им характер и значимост, съпътстващите документи заслужават подобаващо внимание. ЕИСК би трябвало да проследява и да се ангажира с всички настоящи и бъдещи инициативи, основани на стратегията на ЕС за горите или на други сродни документи.

3.2 Комисията избра да представи бъдещите области на действие на стратегията под три основни подзаглавия, обособени в общо осем приоритета.

3.3 „Стратегическите насоки“, дадени за всеки от осемте приоритета, гарантират, че стратегията като цяло изпълнява изискването да предлага осезаеми мерки, а не заявява само общи намерения.

3.4 За да се даде възможност за бързо изпълнение на новата стратегия за горите, Комисията не е предложила да се пристъпи към изготвянето на проект за отделен нов план за действие. Вместо това стратегията съдържа списък от специфични мерки, предназначени да изпълнят целите ѝ.

3.5 Новата стратегия за горите беше публикувана след окончателната оценка на предходната стратегия и малко преди началото на следващия програмен период на ЕС и многогодишната финансова рамка за периода 2014–2020 г.

3.6 Икономическата и политическата среда в ЕС се промениха драстично след публикуването на предишната стратегия през 1998 г. Не на последно място поради международните ангажименти, новата стратегия е поставена в напълно нова регулаторна среда.

3.7 Комисията избра момента на публикуването на новата стратегия за горите така, че да съвпадне с преговорите на Междуправителствения комитет „FOREST EUROPE“ за приемане на правнообвързващо споразумение за горите в Европа⁽¹¹⁾. Ако бъде сключено, това споразумение ще замени настоящите препоръки и ще включва ясни определения и количествени цели за устойчиво управление на горите, които ще трябва да бъдат приети от държавите — страни по споразумението.

3.8 ЕИСК подкрепи няколко процеса, свързани с горското стопанство (вж. Приложение 1), включително новата стратегия за горите от самото начало на изготвянето ѝ⁽¹²⁾, като отправи препоръки. Когато през 2005 г. Комисията публикува доклад относно изпълнението на стратегията на ЕС за горите, Комитетът използва повода, за да изготви изчерпателно становище относно ролята на горите и горското стопанство в променените условия. Настоящото становище служи донякъде за актуализиране на предходното становище на Комитета, в светлината на бъдещите предизвикателства.

4. Общи коментари по новата стратегия за горите

4.1 Стратегията се основава на факта, че в Договора за функционирането на Европейския съюз няма изрични разпоредби за обща политика на ЕС за горите и че следователно контролът върху политиките за горите остава в ръцете на държавите членки. Освен това стратегията е всеобхватна, като намира баланс между икономическите, социалните и екологичните аспекти на устойчивото горско стопанство и включва и преработвателната промишленост редом с горите и горското стопанство.

4.2 Стратегията подчертава значимостта на устойчивото и многофункционалното управление на горите като условие за балансираното производство на редица продукти и услуги и за опазването на горите. Понастоящем в ЕС се изсича само малко над 60 % от годишния прираст на горите; ето защо целта на стратегията е да насърчи свързаните със сектора на горското стопанство заетост и просперитет в Европа, като направи сектора по-конкурентоспособен, а използването на дървесина — по-разнообразно, като част от усилията за изграждане на биоикономика въз основа на възобновяеми суровини.

⁽¹⁰⁾ SWD(2013) 342 и 343 final, *A blueprint for the EU forest-based industries* („Модел за секторите на ЕС, свързани с горското стопанство“), 20.9.2013 г.

⁽¹¹⁾ Актуалният текст, по който се волят преговори, може да бъде намерен на адрес: <http://www.forestnegotiations.org/INC/ResINC4/documents>.

⁽¹²⁾ Становище относно „Стратегията за горското стопанство от 1998 г.“; CESE 1138/99, NAT/034, OB C 51, 23.2.2000 г., стр. 97–104; становище относно „Докладването за изпълнението на стратегията на ЕС за горското стопанство“, CESE 1252/2005, NAT/278, OB C 28 от 3.2.2006 г., стр. 57–65.

4.3 Новата стратегия представлява всеобхватен подход и опит за подобряване на координацията на горското стопанство в ЕС, чрез насърчаване на ефективното и ефикасно изпълнение, както и чрез стремеж да се избягва ненужната бюрокрация и да се подобрят резултатите от дейностите, свързани с горите и горското стопанство в ЕС.

4.4 Горското стопанство и свързаната с него преработвателна промишленост могат да дадат истински принос към успеха на стратегията „Европа 2000“. Но постигането на тази цел означава тясно обвързване на стратегията за горите с преследването на целите на „Европа 2000“, чрез насърчаване на ефективно и ефикасно изпълнение на стратегията за горите във всички свързани области на политиката.

4.5 Оценката на последните данни относно изпълнението от страна на държавите членки на мерките за горското стопанство, предвидени по линия на развитието на селските райони, показва, че не е използван пълният потенциал на инструментите на политиката в областта на селските райони. За да се постигнат по-добре заложените в стратегията за горите цели, стратегията призовава държавите членки да отдадат дължимото значение на свързаните с горите мерки при планирането и изпълнението. Това е особено необходимо с оглед на повишаване на участието и мобилизиране на множеството малки семейни стопанства и гори, които са частна собственост, и би могло да се подкрепи чрез опростяване на процедурите и намаляване на бюрокрацията.

4.6 В бъдеще намерението е да се подкрепят целите на стратегията с помощта на мерки и инструменти, които се съдържат в пакета за горското стопанство, изготвен във връзка с регламента за развитието на селските райони⁽¹³⁾.

4.7 Стратегията насърчава държавите членки да развият, в сътрудничество със социалните партньори, мерки за по-добро оползотворяване на потенциала за заетост на сектора, за повишаване на уменията на хората, работещи в него, и за по-нататъшно подобрене на условията на труд. Би трябвало да се предприемат нови целенасочени изследвания относно работната сила, ангажирана в европейските гори, например в строителството на пътища, залесяването, поддържането на горите, дърводобива, добива, транспорта, информационните и екологичните услуги. Като цяло политиките и програмите на държавите членки би трябвало да спомогнат за подобряване на конкурентоспособността на горското стопанство и всички промишлени сектори, свързани с него, с цел създаване на растеж и работни места в дългосрочен план.

4.8 Стратегията подчертава разнообразната роля на горите, които спомогат за постигане на целите в областта на климата и енергията. Постигането на тези цели може да се подкрепи посредством активно управление и използване на горите, което би довело до по-добър растеж на горите и по-голямо поглъщане на въглерод, и би позволило възобновяемата дървесина да замени изкопаемите енергийни източници и суровини.

4.9 В стратегията се отдава признание на факта, че горите и техните екосистеми изискват специална защита в резултат на изменението на климата и други външни заплахи.

4.10 Стратегията отчита колко е важно да бъде подобрена обществената информация за горите и горското стопанство, както и за дървесината като възобновяема суровина. Това следва да се подкрепя чрез целенасочени кампании от страна на Комисията и на държавите членки, предназначени за повишаване на обществената осъзнатост относно ролята, която играят горите за нашето общество, както и относно ролята, която нашето общество играе за горите.

5. Специфични бележки

5.1 В стратегията се подчертава фактът, че дървесината е устойчива, възобновяема, благоприятна за климата и околната среда суровина с множество различни приложения. Процеси и продукти, съчетаващи ефективно използване на ресурсите и енергията от една страна, и екологична отговорност, от друга, допринасят за конкурентоспособността на сектора на горското стопанство и ще играят по-голяма роля по-специално в биоикономиката на ЕС. Това ще повиши търсенето, а отгук и потребността от повишена, устойчива мобилизация на използването на дървесина. Счита се за необходимо да се направи преценка на потенциалното предлагане на дървесина, например чрез картографиране на структурата на собствеността на горите, както и да се направи преценка на въпроса как да се улесни повишената мобилизация на използването на устойчива дървесина. Подходящи решения за повишаване на мобилизацията на използването на дървесината следва да бъдат разработени в хода на консултации с цялата верига на стойността в сектора на горското стопанство.

⁽¹³⁾ Вж. съображение 25 от регламента за ЕЗФРСР, R 1305/2013.

5.2 Стратегията изисква от Комисията да формулира принципи за даване на приоритет на използването на дървесина в сътрудничество с държавите членки и заинтересованите страни. Въпреки това въвеждането на правнообвързващи правила относно йерархията на използване на горската биомаса, които определят кои видове употреба на дървесина ще имат приоритет, очевидно ще е в разрез с икономиката на открития пазар и свободата на пазарните участници.

5.3 Както е заявено в стратегията, през 2014 г. Комисията, съвместно с държавите членки, ще направи кумулативна оценка на разходите за законодателството на ЕС, отнасящо се до веригите на стойност в промишлеността, свързана с горското стопанство. Тъй като това е от решаващо значение за целия сектор на горското стопанство, всички заинтересовани лица в горскостопанската верига на стойност следва да бъдат включени в оценката, за да осигурят изготвянето на всеобхватна и пълна картина на сектора и съгласуван подход.

5.4 Горите осигуряват голямо биологично разнообразие и освен дървесина и различни други горски продукти, служещи като суровина (напр. корк), са източник и на различни екосистемни услуги, от които зависят общностите в селските и градските райони. Промени в условията, например в резултат на изменението на климата, разпространението на инвазивни чужди видове, недостига на вода, изложеността на пожари, бури и вредители, засилват натиска върху горите и риска от природни опасности. Подходящи усилия за защита би трябвало да се съсредоточат върху издръжливостта и многофункционалността на горите.

5.5 В стратегията се излага целта до 2020 г. да се гарантира и постигне баланс между устойчивото управление и различните функции на горите. В този контекст ЕС би трябвало да положи повече усилия, за да направи оценка на екосистемните услуги и да създаде пазар за тях. За да може един такъв пазар да функционира по-добре, са нужни координирани компенсаторни механизми на държавите членки в отговор на съществуващите пазарни неудачи, например чрез адекватно обезщетяване на собствениците на земя за това, че приемат ограниченията, необходими за опазването на екосистемните услуги.

5.6 Освен дървесина за дървения материал и енергия, горите осигуряват много други продукти, на които почти не се обръща внимание в стратегията. Така например производството на корк е много важно по-специално в Средиземноморието и има няколко предимства: то е естествен продукт, направен от възобновяеми източници, следвайки екологосъобразен процес, който не изисква пълно отсичане на дърветата. Корковата индустрия доказва своето значение, допринасяйки значително за създаването на работни места, като същевременно запазва екологичната стабилност на крехката и застрашена средиземноморска екосистема.

5.7 Развитието и изпълнението на планове за управление на горите се основава на принципа на устойчивост и на добри практики. Стратегията съдържа предложение в плановете за управление на горите да бъдат включени съображения за биологично разнообразие, като целите за опазване по „Натура 2000“. Обвързването на плановете за управление на горите, които служат като оперативни инструменти за планиране за собствениците на гори, с плановете за управление по „Натура 2000“, които изпълняват ролята на инструменти за публично планиране на равнището на местните власти, би размило границите между нивата и отговорностите за планиране. В допълнение това значително ще повиши бюрокрацията и свързаните разходи за изготвяне на план за управление на горите.

5.8 Повишената честота на екстремните метеорологични събития като предвестници на изменението на климата също изисква активен подход спрямо горите на Европа. Комисията има за цел да поддържа и повишава издръжливостта и адаптивността на горите на Европа. Ето защо горският репродуктивен материал от дървесни видове и изкуствени хибриди, които са важни за целите на горското стопанство, би следвало да бъде не само висококачествен и генетично пригоден за условията, но и да дава устойчив принос за опазване на биологичното разнообразие.

5.9 В стратегията Комисията призовава за изготвяне на рамка за действие за превенция, свеждане до минимум и смекчаване на отрицателните въздействия на инвазивните чужди видове върху биологичното разнообразие и екосистемните услуги. Подобно действие би трябвало да е насочено и към решаване на въпроса за социалните и икономическите щети. Трябва обаче да се възприеме цялостен и научно обоснован подход при приоритизирането на инвазивните чужди видове въз основа на строги критерии за включване в списъка. По тази причина чуждият горски репродуктивен материал, който не се разпространява инвазивно и няма отрицателно въздействие върху новото местоположение, не би следвало да бъде включен, тъй като може да даде положителен принос за настоящите и бъдещи доставки на суровини и други екосистемни услуги, особено в контекста на изменението на климата.

5.10 Съгласно стратегията, Комисията следва да изготви с помощта на държавите членки и заинтересованите страни списък с критерии за устойчиво управление на горите, които да се прилагат независимо от крайната употреба на дървесината. При формулирането на критериите устойчивото управление на горите следва да се разглежда цялостно, независимо от крайната употреба на дървесината. Критериите би трябвало да се опират на съществуващите критерии, показатели и принципи за устойчиво управление на горите, като формулираните от „FOREST EUROPE“, в които устойчивостта се разглежда от национална и регионална гледна точка. Критериите би трябвало да вземат под внимание и характерните особености на държавите членки и действащото национално законодателство в областта на горите.

5.11 В стратегията се предлага съответните заинтересовани групи да продължат да участват в изготвянето и изпълнението на стратегията за горите. Доказали надеждността си органи като Съвещателната група по горите и корка и Консултативният комитет относно промишлените сектори, свързани с горското стопанство, би следвало да бъдат включени в платформата за бъдещо сътрудничество на заинтересованите страни с Комисията. Що се отнася до изпълнението, въпросите, свързани с горите и напредъка в изпълнението на стратегията за горите, би трябвало да се разглеждат редовно от тези групи. Когато е необходимо, може да се обмисли и създаването на ad hoc групи, включващи представители на ЕИСК и КР.

Брюксел, 10 юли 2014 г.

Председател
на Европейския икономически и социален комитет
Henri MALOSSE
